

Z A K O N

O POŠTNIH STORITVAH (ZPSto-2)

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o poštних storitvah obsega:

- Zakon o poštних storitvah – ZPSto-2 (Uradni list RS, št. 51/09 z dne 3. 7. 2009) in
- Zakon o spremembah Zakona o poštних storitvah – ZPSto-2A (Uradni list RS, št. 77/10 z dne 4. 10. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru – ZIN-B (Uradni list RS, št. 40/14 z dne 3. 6. 2014),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o poštних storitvah – ZPSto-2B (Uradni list RS, št. 81/15 z dne 30. 10. 2015).

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in namen zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje in postopek za izvajanje poštних storitev, ureja zagotavljanje, izvajanje in financiranje univerzalne storitve, uvaja pogoje za dostopnost do poštnega omrežja in izdajanje poštних vrednotnic Republike Slovenije, določa pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa v delu, ki se nanaša na poštne storitve, določa pravice in obveznosti izvajalcev in uporabnikov poštних storitev ter ureja druga vprašanja, povezana s pošto dejavnostjo.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštних storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L št. 15 z dne 21. 1. 1998, str. 14), kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštних storitev v Skupnosti (UL L št. 52 z dne 27. 2. 2008, str. 3).

2. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi pomenijo:

1. »bistvene zahteve« so splošni negospodarski razlogi, ki narekujejo določitev dodatnih pogojev za ponudbo poštних storitev. Ti razlogi so zaupnost korespondence, varnost omrežij glede prevoza nevarnega tovora, spoštovanje pogojev za zaposlitev in sistemov socialne varnosti, ki jih določajo predpisi, ki urejajo delovno pravo in socialno varnost ali veljavne kolektivne pogodbe, kadar je upravičeno, pa tudi varstvo podatkov, varstvo okolja in regionalno načrtovanje. Varstvo podatkov lahko vključuje varstvo osebnih podatkov, zaupnost prenesene ali shranjene informacije in varovanje zasebnosti;

2. »čezmejni poštni promet« je prenos poštних pošilk iz druge države članice ali vanjo, ali pa iz tretje države ali vanjo;

3. »direktna pošta« je oglaševalsko, marketinško in drugo sporočilo, ki je enako po vsebini, razlikuje pa se v naslovnikovem imenu, naslovu in identifikacijski številki ter je poslano najmanj desetim naslovnikom. Računi, finančni izpiski in druga vsebinsko neenaka sporočila niso direktna pošta. Poštna pošiljka, ki je v istem ovitku kombinirana z drugimi pošilkami, ni direktna pošta;

4. »distribucija« je postopek od vključno usmerjanja v distribucijskem centru do vključno dostave poštних pošilk naslovnikom;

5. »dostava« je prenos poštних pošilk od dostavne točke do predaje pošilk naslovnikom in zajema dostavo na poštni naslov ali vročitev pošilk;

6. »dostavljaivec ali dostavljavka« (v nadaljnjem besedilu: dostavljaivec) je oseba, ki dostavlja pošto pošiljko v skladu z zakonom;

7. »izmenjava dokumentov« je storitev, s katero tretja oseba zagotavlja sredstva zaprti skupini naročnikov skupaj s prostori in prevoznimi sredstvi, s pomočjo katerih ti naročniki medsebojno izmenjavajo poštne pošiljke;

8. »izvajalec ali izvajalka poštnih storitev« (v nadaljnjem besedilu: izvajalec poštnih storitev) je fizična ali pravna oseba, ki izvaja eno ali več poštnih storitev;

9. »izvajalec ali izvajalka univerzalne storitve« (v nadaljnjem besedilu: izvajalec univerzalne storitve) je izvajalec poštnih storitev, ki v skladu s tem zakonom zagotavlja univerzalno storitev ali njene dele v Republiki Sloveniji in je priglašen Evropski komisiji skladno s tretjim odstavkom 5. člena tega zakona;

10. »kontaktna točka« je namenjena neposrednemu delu z uporabniki poštnih storitev in je lahko organizirana kot pošta, pogodbeni pošta ali posebna organizacijska oblika točke za stike, ki jo določi izvajalec univerzalne storitve, na primer izpostavljeno okence, pismonoška postaja ali premična pošta;

11. »naslovnik ali naslovnica« (v nadaljnjem besedilu: naslovnik) je fizična ali pravna oseba, na katero je naslovljena poštna pošiljka;

12. »plačilo agenciji« po tem zakonu pomeni povračilo za stroške delovanja agencije za poštne storitve;

13. »posamično dovoljenje« (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) je dovoljenje, ki ga agencija dodeli izvajalcu poštnih storitev z izdajo odločbe, ki daje izvajalcu poštnih storitev posebne pravice ali podredi njegovo delovanje posebnim obveznostim, ki dopolnjujejo splošno dovoljenje, kadar je primerno, ko izvajalec poštnih storitev ne sme uveljavljati ustreznih pravic, dokler ne prejme odločbe agencije;

14. »pošiljatelj ali pošiljateljica« (v nadaljnjem besedilu: pošiljatelj) je fizična ali pravna oseba, ki sproži postopek pošiljanja poštne pošiljke;

15. »pošiljka korespondence« je vrsta komunikacije v pisni obliki na kakršnemkoli fizičnem mediju, ki ga je treba prenesti in dostaviti na naslov, ki ga je navedel pošiljatelj v sami pošiljki korespondence ali na ovitku. Knjige, katalogi, časopisi in periodični tisk se ne štejejo za pošiljko korespondence;

16. »poštna pošiljka« je pošiljka, ki je naslovljena v končni obliki, v kakršni jo bo prenesel izvajalec poštnih storitev. Poleg pošiljk korespondence lahko take pošiljke vključujejo še na primer knjige, kataloge, časopise, periodični tisk, poštne pakete, ki vsebujejo blago s komercialno vrednostjo ali brez nje;

17. »poštne celine« so dopisnice in ovitki, ki imajo natiskano znamko ali namesto znamke besedilo kot potrdilo, da je plačana poština za ustrezno cenovno stopnjo dopisnice ali ovitka;

18. »poštne storitve« so storitve, ki vključujejo sprejem, usmerjanje, prevoz in dostavo poštnih pošiljk v notranjem ali čezmejnem poštnem prometu.

Med poštne storitve ne spadajo:

- prenos pošiljke naslovniku, ki ga opravi pošiljatelj sam;
- prenos pošiljke v primerih, ko sta naslovnik in pošiljatelj ista oseba in prenosa ne opravi izvajalec poštnih storitev;
- prenos pošiljke, ki ni naslovljena s polno navedbo imena naslovnika, ampak zgolj z delno oznako naslova, kot npr. območje pošte, naselje, ulica (z nenaslovljenimi oglaševalskimi, marketinškimi in drugimi sporočili);
- prevoz kot samostojna storitev;

19. »poštne vrednotnice« so poštne znamke in poštne celine;

20. »poštno omrežje« je sistem organizacije in vseh vrst sredstev, ki jih uporabljajo izvajalci univerzalne storitve, še zlasti za:

- sprejem poštnih pošiljk, ki spadajo v obveznost univerzalne storitve s točk dostopa po vsem ozemlju Republike Slovenije,
- prenos teh pošiljk in ravnanje z njimi od točk dostopa do distribucijskega centra,
- dostavo na naslove, označene na pošiljkah;

21. »priporočena poštna pošiljka« je poštna storitev, ki v skladu s tem zakonom po enotni tarifi zagotavlja jamstvo za izplačilo odškodnine ob izgubi, kraji ali poškodbi in omogoča, da lahko pošiljatelj na svojo zahtevo pridobi dokaz o dostavi te pošiljke;

22. »rezervirane poštno storitve« so prenos poštnih pošiljk korespondence v notranjem prometu in v Republiko Slovenijo prispelih poštnih pošiljk korespondence v mednarodnem poštnem prometu, če je masa teh poštnih pošiljk manjša od 50 g in cena nižja od dvainpolkratnika cene prenosa poštno pošiljke korespondence standardne kategorije prve težnostne stopnje, ki je določena v splošnem aktu agencije. Za rezervirane poštno storitve se ne štejeta izmenjava dokumentov in direktna pošta;

23. »sprejem« je postopek, s katerim izvajalec poštnih storitev zbira poštno pošiljke zaradi dostave;

24. »splošno dovoljenje« je ureditev tega zakona, ki omogoča, da izvajalec poštnih storitev izvaja poštno storitve na podlagi obvestila brez pridobitve izrecne odločbe agencije;

25. »storitve po tarifi za en kos« so poštno storitve, za katere je tarifa določena s splošnimi pogoji izvajalcev univerzalne storitve za posamezne poštno pošiljke;

26. »terminalni stroški« so plačilo izvajalcem univerzalne storitve za distribucijo prispele čezmejne pošte, ki vsebuje poštno pošiljke iz druge države članice ali iz tretje države;

27. »točke dostopa« so fizični objekti, vključno s poštnimi nabiralniki ob javnih cestah ali v prostorih izvajalcev poštno storitve, ki so namenjeni javnosti in preko katerih lahko pošiljatelj oddajo poštno pošiljke poštnemu omrežju;

28. »uporabnik ali uporabnica poštnih storitev« (v nadaljevanju: uporabnik poštnih storitev) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki uporablja poštno storitve kot pošiljatelj ali naslovnik;

29. »vrednostna poštna pošiljka« je poštna storitev, ki zavaruje poštno pošiljko ob izgubi, kraji ali poškodbi do vrednosti, ki jo navede sam pošiljatelj, in omogoča, da pošiljatelj na svojo zahtevo pridobi dokaz o njeni vročitvi;

30. »vročitev« je izročitev poštno pošiljke naslovniku kot posebna oblika dostave, kadar je treba potrditi prevzem.

II. UNIVERZALNA STORITEV

1. Univerzalna storitev in zamenljive storitve

3. člen

(univerzalna storitev)

(1) Univerzalna storitev je trajno, redno in nemoteno izvajanje ene ali več s tem zakonom določenih poštnih storitev s predpisano kakovostjo na celotnem ozemlju Republike Slovenije ali na njenem delu po cenah, dostopnih za vse uporabnike poštnih storitev.

(2) Kot univerzalna storitev se izvajajo te poštno storitve:

1. sprejem, usmerjanje, prevoz in dostava poštnih pošiljk do mase 2 kg,
2. sprejem, usmerjanje, prevoz in dostava poštnih paketov do mase 10 kg,
3. storitev priporočene in vrednostne poštno pošiljke in
4. prenos poštnih pošiljk za slepe in slabovidne.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom glede na stanje trga poštnih storitev in ugotovljenih potreb uporabnikov poveča omejitve mase poštnih paketov pri univerzalni storitvi do mase, ki ne presega 20 kg, in lahko predpiše posebne ureditve za dostavo takšnih paketov. Ne glede na navedeno pa mora biti kot del univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka zagotovljena dostava poštnih paketov prejetih iz drugih držav članic Evropske unije do mase, ki ne presega 20 kg na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(4) Univerzalna storitev se izvaja v notranjem in čezmejnem poštnem prometu.

(5) Velikost, oprema in druge lastnosti poštnih pošilk iz drugega odstavka tega člena morajo ustrezati določilom aktov Svetovne poštne zveze, ki veljajo v Republiki Sloveniji.

(6) Agencija s splošnim aktom predpiše kakovost izvajanja univerzalne storitve in zagotovi tudi neodvisen nadzor nad izvajanjem njene kakovosti najmanj enkrat letno. Ugotovitve nadzora so tudi navedene v ustreznih poročilih, ki se objavljajo vsaj enkrat letno.

4. člen **(zamenljive storitve)**

(1) Zamenljive storitve so poštne storitve, ki jih je mogoče z vidika uporabnika šteti za storitve, ki spadajo v nabor univerzalne storitve, saj so v zadostni meri medsebojno zamenljive z univerzalno storitvijo (v nadaljnjem besedilu: zamenljive storitve).

(2) Med zamenljive storitve spadajo predvsem vse storitve iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Agencija v posamičnih primerih ob uporabi pravil konkurenčnega prava presodi, ali so to zamenljive storitve ter pri tem upošteva značilnosti storitev, vključno z značilnostmi dodane vrednosti, ter njihove predvidene uporabe in določanja cen. Agencija pri tem lahko pridobi tudi predhodno mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

2. Zagotavljanje univerzalne storitve

5. člen **(zagotavljanje univerzalne storitve)**

(1) Republika Slovenija v javnem interesu zagotavlja vsem uporabnikom poštnih storitev na njenem celotnem ozemlju pod enakimi pogoji trajno, redno in nemoteno izvajanje univerzalne storitve, ki se sme prekiniti le zaradi višje sile ali v razmerah, nevarnih za dostavljalca.

(2) Agencija lahko imenuje enega ali več izvajalcev univerzalne storitve za celotno ozemlje Republike Slovenije. Agencija lahko imenuje različne izvajalce univerzalne storitve za zagotavljanje različnih delov univerzalne storitve in za pokrivanje različnih delov ozemlja Republike Slovenije, pri čemer mora zagotoviti, da se ne prekrivajo obveznosti univerzalne storitve.

(3) Z univerzalno storitvijo se vsem uporabnikom poštnih storitev zagotavljata najmanj pet delovnih dni tedensko najmanj en sprejem in ena dostava dnevno na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe. Tedenska pogostost sprejema in dostave se ob povečanem številu dela prostih dni v posameznem tednu sorazmerno zmanjša.

(4) Agencija s splošnim aktom določi izjeme pri izvajanju univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka glede na okoliščine in zemljepisne pogoje ter pogoje za odstopanje od dostave na dom ali v prostore fizične ali pravne osebe z eno dostavo na ustrezno mesto. Vsako izjemo ali odstopanje od zahtev, ki izhajajo iz določb prejšnjega odstavka, agencija sporoči Evropski komisiji in vsem pristojnim državnim organom držav članic Evropske unije.

(5) Izvajalec univerzalne storitve mora izpolnjevati te zahteve:

- da ponudi storitev, ki zagotavlja upoštevanje bistvenih zahtev;
- da ponudi uporabnikom v primerljivih pogojih enako storitev;
- da je storitev na voljo brez kakršnekoli oblike diskriminacije, zlasti brez diskriminacije zaradi političnih, verskih ali ideoloških pomislekov;
- da storitev ni prekinjena ali ustavljena, razen zaradi višje sile;
- da se storitev izvaja v skladu s tehničnim, gospodarskim in družbenim okoljem in potrebami uporabnikov.

(6) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko glede na stanje trga poštних storitev in zaradi zagotovitve enakopravne obravnave vseh uporabnikov poštних storitev z uredbo določi dodatne storitve, za katere veljajo enaki pogoji, kot za univerzalne storitve. Če je potrebno financiranje teh dodatnih storitev, sredstva zagotovi ministrstvo, pristojno za pošto (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) iz državnega proračuna, ob upoštevanju pravil o državni pomoči.

6. člen

(obveščanje)

(1) Izvajalec univerzalne storitve mora vsaj enkrat letno objaviti dovolj natančne in posodobljene informacije o posameznih lastnostih in kakovosti univerzalne storitve. Informacije o splošnih pogojih in cenah mora objaviti najmanj sedem dni pred njihovo uveljavitvijo. Te informacije mora izvajalec univerzalne storitve objaviti na svojih spletnih straneh in v poslovnih prostorih, namenjenih za neposredno delo z uporabniki poštних storitev. Kadar se izvajalec univerzalne storitve v teh informacijah sklicuje na tehnične standarde, se mora sklicevati na standarde poštних storitev, ki so objavljeni v Uradnem listu Evropskih skupnosti.

(2) Agencija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svoji spletni strani izvajalce univerzalne storitve, obseg njihovih pravic in obveznosti.

(3) Agencija obvesti Evropsko komisijo o načinu objavljanja informacij iz prvega odstavka tega člena ter o identiteti izvajalcev univerzalne storitve iz prvega in drugega odstavka 7. člena tega zakona in o tem seznani ministrstvo.

3. Imenovanje izvajalca univerzalne storitve

7. člen

(imenovanje izvajalca univerzalne storitve)

(1) Agencija imenuje izvajalca univerzalne storitve ter mu naloži obveznost izvajanja univerzalne storitve, kadar presodi, da je za kakovostno zagotavljanje univerzalne storitve na posameznem delu ozemlja Republike Slovenije to potrebno. Agencija lahko imenuje izvajalca univerzalne storitve za vsako pošto storitev, ki se izvaja kot del univerzalne storitve ali za več teh storitev skupaj. Agencija lahko imenuje izvajalca univerzalne storitve za posamezni del ozemlja Republike Slovenije ali pa za celotno ozemlje Republike Slovenije.

(2) Agencija imenuje izvajalca univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka z odločbo na podlagi analize stanja ali z odločbo na podlagi javnega razpisa.

(3) Z odločbo na podlagi analize stanja imenuje agencija izvajalca univerzalne storitve, kadar presodi, da le en izvajalec poštних storitev lahko zagotovi zahtevano kakovost izvajanja univerzalne storitve. Pri tem agencija presoja predvsem razpoložljivost finančnih virov ter njegovo dosedanje stroškovno učinkovitost, zanesljivost in doseganje kakovosti pri izvajanju poštних storitev.

(4) Pred izdajo odločbe na podlagi analize stanja agencija v Uradnem listu in na svojih spletnih straneh objavi javni poziv za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti glede interesa za izvajanje univerzalne storitve ter zagotovitve njene kakovosti izvajanja. Agencija v javnem pozivu določi rok za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni ter vprašanja, o katerih želi pridobiti mnenja zainteresirane javnosti. Agencija ohrani stopnjo zaupnosti prejetih informacij, ki so označene kot poslovna skrivnost.

(5) Agencija začne postopek za izdajo odločbe za imenovanje izvajalca univerzalne storitve na podlagi javnega razpisa, kadar presodi, da vsaj dva izvajalca poštnih storitev lahko zagotovita zahtevano kakovost izvajanja univerzalne storitve.

8. člen

(imenovanje izvajalca univerzalne storitve s predhodno uporabo javnega razpisa)

(1) V javnem razpisu iz petega odstavka prejšnjega člena se določijo različne sestavine, ki jih zajema univerzalna storitev na določenem delu ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Pri tem lahko agencija objavi več javnih razpisov ali en javni razpis, ki je razdeljen na več sklopov.

(2) Pri oblikovanju meril za izbiro izvajalca univerzalne storitve mora agencija upoštevati cilje zanesljivosti, kakovosti in stroškovne učinkovitosti izvajanja univerzalne storitve.

(3) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in nediskriminacije.

9. člen

(komisija)

(1) Postopek javnega razpisa za izbiro izvajalca univerzalne storitve vodi komisija, ki jo s pisno odločbo imenuje direktor ali direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) agencije (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(2) Komisijo sestavljajo predsednik ali predsednica (v nadaljnjem besedilu: predsednik) in najmanj dva člana ali članice (v nadaljnjem besedilu: člani komisije).

(3) Predsednik in člani komisije morajo imeti najmanj univerzitetno izobrazbo. Sestava komisije mora zagotoviti znanja s področja računovodstva, prava, financ in poštne logistike.

(4) Predsednik in člani komisije ne smejo biti s ponudniki interesno povezani v smislu poslovne povezanosti ali sorodstvenega razmerja. Za take osebe se štejejo zlasti:

1. osebe, ki so zaposlene pri enem od izvajalcev poštnih storitev ali so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora katerega izmed izvajalcev poštnih storitev;

2. osebe, ki imajo lastninske deleže v višini več kot 100.000 eurov v vsaj eni družbi, ki izvaja poštne storitve, ali v družbi, ki ima vsaj 25-odstotni lastniški delež v družbah, ki izvajajo poštne storitve;

3. osebe, katerih zakonec ali oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja enake pravne posledice kakor zakonska zveza, ali s katero živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti ali sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora v družbah, ki izvajajo poštne storitve ali ima lastninske deleže v višini več kot 100.000 eurov v vsaj eni družbi, ki izvaja poštne storitve, ali v družbi, ki ima vsaj 25-odstotni lastniški delež v družbah, ki izvajajo poštne storitve.

10. člen

(javni razpis)

(1) Javni razpis za izbiro izvajalca univerzalne storitve mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani agencije. Objava javnega razpisa mora vsebovati zlasti:

1. ime in sedež agencije;
2. pravno podlago za izvedbo javnega razpisa;
3. predmet javnega razpisa;
4. navedbo osnovnih pogojev za kandidiranje na javnem razpisu in meril, s pomočjo katerih se med tistimi, ki izpolnjujejo pogoje, izberejo izvajalci univerzalne storitve;
5. rok, do katerega morajo biti dostavljene vloge za izbiro izvajalca univerzalne storitve;

6. datum odpiranja vlog za izbiro izvajalca univerzalne storitve ali datumi odpiranja vlog, če je v javnem razpisu predvideno njihovo zaporedno odpiranje;

7. rok, v katerem bodo morebitni izvajalci univerzalne storitve obveščeni o izidu javnega razpisa;

8. kraj, čas ter osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo.

(2) Agencija lahko v javnem razpisu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka objavi tudi druge potrebne podatke.

11. člen

(razpisna dokumentacija)

(1) Agencija mora interesentom za izvajalca univerzalne storitve omogočiti vpogled v razpisno dokumentacijo in jim na njihovo zahtevo predati kopijo razpisne dokumentacije.

(2) V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi potrebni podatki, ki omogočajo, da se sestavi popolna vloga za izvajanje univerzalne poštne storitve.

(3) Agencija mora v razpisni dokumentaciji navesti vse pogoje, ki jih mora izpolnjevati vloga, da se šteje za popolno.

(4) Agencija mora v razpisni dokumentaciji navesti, katera dokazila o izpolnjevanju pogojev morajo biti priložena, da se ponudba šteje za popolno.

(5) Komisija mora pred odločitvijo o objavi javnega razpisa potrditi v zapisniku, da je vsebina razpisne dokumentacije pripravljena tako, da je mogoče pričakovati uspešen javni razpis.

12. člen

(vloga)

(1) Vloga za izbiro izvajalca univerzalne storitve mora biti dostavljena do roka, ki je določen v objavi javnega razpisa. Rok za predložitev vlog mora biti najmanj 90 dni.

(2) Vloga mora biti dostavljena v zapečatenem ovitku, ovitek pa mora biti označen z »ne odpiraj – vloga« in navedbo javnega razpisa, na katerega se nanaša.

13. člen

(odpiranje vlog)

(1) Odpiranje prejetih vlog za izbiro izvajalca univerzalne storitve vodi komisija. Odpiranje se izvede v roku, ali rokih, predvidenih v javnem razpisu za odpiranje vlog.

(2) Odpiranje prejetih vlog je javno.

(3) Odpirajo se samo v roku dostavljeni, pravilno izpolnjeni in označeni ovitki, ki vsebujejo vloge, in sicer v vrstnem redu, v katerem so bili dostavljeni.

14. člen

(zapisnik)

(1) Komisija mora sproti pisati zapisnik o odpiranju vlog, ki vsebuje predvsem:

1. naslov, prostor in čas odpiranja dospelih vlog;
2. predmet javnega razpisa;
3. imena navzočih predstavnikov komisije;
4. imena vlagateljev ali vlagateljic (v nadaljnjem besedilu: vlagatelji) vlog po vrstnem redu odpiranja vlog;

5. ugotovitve o popolnosti vlog;
6. navedbo tistih vlagateljev, ki niso dostavili popolne vloge.

(2) Pri odpiranju ugotavlja komisija popolnost vlog glede na to, ali so bili predloženi vsi zahtevani dokumenti (formalna popolnost). Zapisnik podpišejo predsednik in člani komisije.

15. člen **(dopolnitev vlog)**

(1) Komisija v petih dneh od odpiranja vlog pisno pozove vlagatelje vlog, katerih vloge niso bile popolne, da jih dopolnijo. Rok za dopolnitev ne sme biti krajši od osmih dni in daljši od 15 dni.

(2) Nepopolne vloge, ki jih vlagatelji v roku iz prejšnjega odstavka ne dopolnijo, se zavržejo.

16. člen **(ocenjevanje vlog)**

(1) Komisija strokovno pregleda popolne vloge ter jih oceni na podlagi pogojev in meril, navedenih v javnem razpisu in razpisni dokumentaciji. Komisija mora o izvajanju strokovnega pregleda popolnih vlog in o njihovem ocenjevanju sestaviti zapisnik.

(2) Na podlagi ocene vlog komisija pripravi predlog izbire izvajalca univerzalne storitve, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije.

(3) Obrazloženi predlog izbire izvajalca univerzalne storitve se predloži direktorju agencije ali osebi, ki jo je on pooblastil za sprejetje odločitve o izbiri izvajalca univerzalne storitve.

(4) Po prejemu obrazloženega predloga iz prejšnjega odstavka se nadaljuje odločanje po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki so v roku, določenem v javnem razpisu, predložili pravilno označene ponudbe.

17. člen **(omejitev dokazovanja)**

V upravnem postopku, začetem po javnem razpisu, ni dopustno predlaganje ali izvajanje dokazov, ki bi morali biti sestavni del popolne ponudbe ali bi kakorkoli spreminjali ponudbo.

18. člen **(izbira ponudnikov)**

Agencija o ponudbah odloči z izdajo odločbe o izbiri izvajalca univerzalne storitve. Agencija mora izdati in vročiti odločbe vsem ponudnikom v rokih, navedenih v javnem razpisu, ter hkrati obvestiti javnost o svoji odločitvi.

III. FINANCIRANJE NETO STROŠKOV UNIVERZALNE STORITVE

19. člen **(nadomestilo za obveznost izvajanja univerzalne storitve)**

(1) Če obveznost izvajanja univerzalne storitve povzroča neto stroške in pomeni nepravilno finančno breme za izvajalca univerzalne storitve, je izvajalec upravičen do nadomestila za izvajanje univerzalne storitve.

(2) Neto strošek obveznosti univerzalne storitve iz prejšnjega odstavka je vsak strošek, ki je nujen za izvajanje univerzalne storitve in je s to storitvijo povezan. Izračuna se kot razlika med

neto stroški imenovanega izvajalca univerzalne storitve, ki posluje z obveznostmi univerzalne storitve, in neto stroški istega izvajalca, ki bi jih imel, če bi posloval brez obveznosti univerzalne storitve. Agencija na podlagi izračuna neto stroškov obveznosti univerzalne storitve ugotovi, ali ti res pomenijo nepravilno breme.

(3) Izvajalcu univerzalne storitve se na podlagi njegove zahteve in pod pogoji iz prvega odstavka tega člena izplačuje nadomestilo za izvajanje univerzalne storitve iz kompenzacijskega sklada, ki ga ustanovi in upravlja agencija.

20. člen

(postopek izračuna neto stroška obveznosti univerzalne storitve)

(1) Izvajalec univerzalne storitve, ki želi uveljavljati pravico do nadomestila za izvajanje univerzalne storitve, mora zahtevo, skupaj z izračunom dejanskih neto stroškov obveznosti univerzalne storitve in utemeljeno z računovodskimi izkazi in drugimi računovodskimi informacijami, poslati agenciji po revidiranem poslovnem poročilu za preteklo leto, vendar najpozneje do 30. junija v tekočem letu. Pri tem se upoštevajo obračunske metode v skladu z 21. in 36. členom tega zakona, ki jih predhodno potrdi agencija.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše vsebino, obliko in strukturo računovodskih informacij iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija na podlagi pregleda izračuna neto stroškov obveznosti univerzalne storitve posameznih izvajalcev univerzalne storitve te izračune potrdi ali spremeni, če ugotovi, da izračuni niso ustrezni.

(4) Izvajalci univerzalne storitve morajo na njeno zahtevo dostaviti agenciji vse podatke in informacije, ki so potrebni za pojasnitev neto stroškov obveznosti univerzalne storitve

(5) Agencija na podlagi potrjenih ali spremenjenih izračunov neto stroškov obveznosti univerzalne storitve za preteklo leto, kadar ugotovi, da ti predstavljajo nepravilno breme, z odločbo določi višino nadomestila, ki ne sme presegati izračunanih neto stroškov.

21. člen

(sestavine izračuna neto stroška obveznosti univerzalne storitve)

- (1) Pri izračunu neto stroška obveznosti univerzalne storitve je treba upoštevati, da:
- lahko temelji le na stroških, povezanih z izvajanjem univerzalne storitve s predpisano kakovostjo;
 - se pri izračunih upoštevajo le sestavine univerzalnih storitev:
 - a) pri katerih ima izvajalec te storitve izgubo ali
 - b) se izvajajo pod stroškovnimi pogoji, ki ne ustrezajo običajnim komercialnim standardom;
 - se pri izračunih upošteva zagotavljanje univerzalne storitve za posebne uporabnike ali skupine uporabnikov, pri katerih ima izvajalec te storitve izgubo ali se izvajajo pod stroškovnimi pogoji, ki ne ustrezajo običajnim komercialnim standardom, pri čemer je te neto stroške treba izračunati ločeno od drugih neto stroškov;
 - je treba ločene neto stroške sešteti tako, da se prepreči dvojno štetje neposrednih in posrednih stroškov in koristi;
 - se, kadar je mogoče, univerzalno storitev zagotavljati s predpisano kakovostjo in v skladu s tem zakonom na več različnih načinov, za izračun upošteva način, ki zagotavlja izvajanje univerzalne storitve predpisane kakovosti z najmanj stroški, tudi kadar se je izvajalec univerzalne storitve odločil za drugačen način;

- ima izvajalec univerzalne storitve pravico z izvajanjem univerzalne storitve ustvarjati primeren dobiček, ki ohrani stopnjo dobičkonosnosti sredstev, ki bi jo imel brez izvajanja univerzalne storitve;

- mora biti upoštevano zmanjšanje neto stroška univerzalne storitve za vse opredmetene in neopredmetene koristi izvajalca univerzalne storitve, ki jih ima zaradi izvajanja univerzalne storitve.

(2) Opredmetene in neopredmetene koristi izvajalca univerzalne storitve iz sedme alineje prejšnjega odstavka so:

- prihodki s storitvami, ki niso univerzalne storitve in jih izvajalec ne bi mogel ustvariti, če ne bi izvajal univerzalne storitve;

- povečanje vrednosti blagovnih znamk zaradi izvajanja univerzalne storitve;

- zmanjšanje stroškov izvajanja drugih storitev zaradi sinergijskih učinkov, ki nastanejo zaradi izvajanja univerzalne storitve;

- druge opredmetene in neopredmetene koristi, ki jih na podlagi računovodskih izkazov in drugih računovodskih informacij ter uporabe revizijskih postopkov ugotovi agencija

(3) Agencija način izvajanja tega člena podrobneje uredi v splošnem aktu.

22. člen

(kompenzacijski sklad in njegovo delovanje)

(1) Kompenzacijski sklad iz tretjega odstavka 19. člena tega zakona ustanovi agencija tako, da odpre poseben bančni račun in zanj vodi ločeno računovodsko evidenco.

(2) V kompenzacijski sklad iz prejšnjega odstavka morajo prispevati vsi izvajalci univerzalne storitve in izvajalci zamenljivih storitev (v nadaljnjem besedilu: zavezani izvajalci poštних storitev).

(3) Prihodki kompenzacijskega sklada so prispevki zavezanih izvajalcev poštних storitev, odhodki pa so izplačana nadomestila za izvajanje univerzalne storitve izvajalcem univerzalne storitve.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, katerega izračunani prispevek v kompenzacijski sklad je manjši od izračunanega nadomestila za izvajanje obveznosti univerzalne storitve, ne plača prispevka v kompenzacijski sklad. Kot nadomestilo se mu izplača le razlika med izračunanim nadomestilom in izračunanim prispevkom.

23. člen

(prihodki kompenzacijskega sklada)

(1) Višino prispevkov zavezanih izvajalcev poštних storitev v kompenzacijski sklad določi agencija tako, da izračuna:

- celotno obveznost financiranja izvajanja univerzalne storitve;

- višino prispevka vsakega zavezanega izvajalca poštних storitev sorazmerno deležu njegovih prihodkov, ustvarjenih z zamenljivimi storitvami, skupaj z univerzalno storitvijo tako, da se s prispevki vseh zavezanih izvajalcev poštних storitev pokrije celotna obveznost financiranja izvajanja univerzalne storitve.

(2) Zavezani izvajalec poštних storitev prispeva izračunano obveznost v kompenzacijski sklad na podlagi odločbe agencije. Agencija v odločbi določi tudi rok plačila, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Zavezani izvajalec poštних storitev mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz preteklega leta, ki ga ima na podlagi izvajanja poštних storitev. Če zavezani izvajalec poštних storitev do tega roka tega ne stori, upošteva agencija njegov celotni prihodek iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Če utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil zavezani izvajalec poštних storitev, lahko agencija ali po izbiri agencije pooblaščen revizor ali revizorka pregleda podatke in oceni prihodek tega izvajalca. Če se ocenjeni prihodek bistveno razlikuje od sporočenega prihodka iz četrtega odstavka tega člena, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek

(5) Agencija vsako leto preverja poslovne izide, ugotavlja dejansko plačane prispevke posameznih izvajalcev in njihove dejanske obveznosti.

IV. POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE POŠTNIH STORITEV IN DOSTOP DO POŠTNEGA OMREŽJA

24. člen

(izvajanje poštних storitev)

(1) Poštne storitve, če ta zakon ne določa drugače, lahko ob upoštevanju bistvenih zahtev izvaja vsaka fizična ali pravna oseba (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj), ki o tem vnaprej pisno ali po elektronski pošti obvesti agencijo.

(2) Če agencija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka in po presoji iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona ugotovi, da želi vlagatelj izvajati zamenljive storitve, izda o tem ugotovitveni sklep, v katerem navede tudi bistvene zahteve in obveznosti, ki jih ima vlagatelj po tem zakonu.

(3) Univerzalna storitev se v primerih iz 7. člena tega zakona izvaja na podlagi odločbe agencije.

25. člen

(obvestilo)

(1) Vlagatelj mora v obvestilu iz prvega odstavka prejšnjega člena navesti ime firme, naslov ali sedež, statusno obliko podjetja, v kateri bo izvajal poštne storitve, in podrobnosti o vrstah poštних storitev, ki jih bo izvajal, ter priložiti izjavo o vrsti dejavnosti, ki jo bo opravljal v skladu z veljavno standardno klasifikacijo dejavnosti.

(2) Izvajalec poštних storitev mora pisno ali po elektronski pošti obvestiti agencijo o vsaki spremembi podatkov iz prejšnjega odstavka v 30 dneh od njenega nastanka, o vsaki predvideni spremembi ali prenehanju izvajanja poštних storitev pa najmanj 15 dni vnaprej.

(3) Agencija v 15 dneh od prejema obvestila o prenehanju izvajanja zamenljivih storitev o tem izda sklep, v katerem med drugim ugotovi morebitne neporavnane obveznosti izvajalca zamenljivih storitev do kompenzacijskega sklada in ugotovi, katere njegove obveznosti po tem zakonu prenehajo.

26. člen

(odločba o imenovanju izvajalca univerzalne storitve)

(1) Agencija izda odločbo o imenovanju izvajalca univerzalne storitve (v nadaljnjem besedilu: odločba) na način, določen v 7. členu tega zakona.

(2) Odločba se izda za najmanj pet in največ 20 let.

(3) Prenos odločbe na drugo fizično ali pravno osebo ni dovoljen. Za prenos odločbe se ne šteje pogodbeno zagotavljanje kontaktnih točk.

27. člen

(vsebina odločbe)

(1) Odločba vsebuje zlasti:

1. določbo o pravici in obveznosti izvajanja dela ali celote univerzalne storitve na delu ali celotnem ozemlju Republike Slovenije;

2. podatke o imetniku odločbe;

3. čas veljavnosti odločbe;

4. posebne pravice in obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik odločbe pri izvajanju univerzalne storitve, kot so npr. pošto omrežje, točke dostopa in kakovost prenosa poštnih pošilk ter tudi druge zahteve in zaveze iz javnega razpisa.

(2) Imetnik odločbe mora sporočiti agenciji vse statusne spremembe v 30 dneh od njihovega nastanka.

28. člen

(sprememba odločbe)

(1) Odločba se lahko ob upoštevanju 7. člena tega zakona spremeni na predlog imetnika odločbe.

(2) Agencija lahko odločbo po uradni dolžnosti spremeni, in sicer:

1. če je to nujno zaradi učinkovitega izvajanja univerzalne storitve;

2. če to zahtevajo mednarodnopravni akti, uveljavljeni v Republiki Sloveniji.

(3) Agencija lahko v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena izda novo odločbo, s katero se izdana odločba deloma ali v celoti spremeni. V primerih iz prejšnjega odstavka lahko agencija tudi prekliče veljavnost odločbe skladno z določbami 29. člena tega zakona, upošteva načelo sorazmernosti.

29. člen

(preklic veljavnosti odločbe)

(1) Veljavnost odločbe se lahko deloma ali v celoti prekliče.

(2) Odločbo, s katero se veljavnosti prejšnje odločbe prekliče, izda agencija po uradni dolžnosti ali na predlog imetnika dovoljenja.

(3) Agencija lahko prekliče veljavnost odločbe na predlog njenega imetnika, šele ko je izpolnil svoje obveznosti, ki izhajajo iz zakona ali drugega predpisa, odločbe in iz pogodb z uporabniki poštnih storitev.

(4) Agencija prekliče veljavnost odločbe po uradni dolžnosti, če:

1. imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev iz 7. člena tega zakona,

2. je imetnik v postopku izbire navajal neresnične podatke in je to vplivalo na njegovo imenovanje;

3. imetnik odločbe ne začne izvajati storitev iz odločbe, v enem letu po njeni izdaji, če ni v odločbi drugače določeno;

4. imetnik odločbe kljub večkratnemu opozorilu agenciji ni poravnal svojih obveznosti;

5. ob hujših kršitvah iz 68. člena tega zakona ali ponavljajočih se kršitvah ugotovljenih v postopku nadzora pri izpolnjevanju v odločbi navedenih obveznosti, če te kršitve niso bile odpravljene z milejšimi ukrepi v postopku nadzora;

6. imetnik odločbe kljub opozorilu ne vzpostavi ustreznega sistema za preprečevanje posegov v zaupnost poštnih pošilk.

(5) Če bi bilo ogroženo zagotavljanje univerzalne storitve, agencija prekliče veljavnost odločbe na podlagi tega člena šele potem, ko z odločbo imenuje drugega izvajalca univerzalne storitve.

30. člen

(postopek preklica veljavnosti odločbe)

(1) Kadar se postopek preklica veljavnosti odločbe začne po uradni dolžnosti, mora agencija o tem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti imetnika odločbe.

(2) Ob kršitvi z zakonom ali odločbo določenih obveznosti, za katere je določeno, da se odločba razveljavi po uradni dolžnosti, mora agencija pred preklicem njene veljavnosti pisno opozoriti njenega imetnika, naj preneha s kršitvami ugotovljenimi v postopku nadzora, in mu določiti rok, v katerem jih mora odpraviti. Če tudi po poteku roka imetnik odločbe ni prenehal s kršitvami, agencija prekliče veljavnost odločbe ob upoštevanju zadnjega odstavka prejšnjega člena.

(3) Veljavnost odločbe se lahko prekliče deloma ali v celoti, upošteva se načelo sorazmernosti.

(4) Preklic veljavnosti odločbe učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bila prejšnja odločba preklicana.

31. člen

(prenehanje veljavnosti odločbe)

(1) Odločba preneha veljati:

1. s potekom obdobja, za katero je bila izdana,
2. če je prenehal obstajati imetnik odločbe,
3. s preklicem veljavnosti odločbe skladno z 29. členom tega zakona.

(2) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka tega člena izda agencija odločbo, s katero ugotovi prenehanje veljavnosti odločbe.

32. člen

(dostop izvajalcev zamenljivih storitev do poštne infrastrukture ali storitev iz nabora univerzalne storitve)

(1) O dostopu do delov poštne infrastrukture ali storitev, zajetih v naboru univerzalne storitve, kot so sistem poštnih oznak, podatkovne zbirke z naslovi, poštni predali, nabiralniki za dostavo pošilk, informacije o spremembi naslova, storitve preusmeritve poštne pošiljke in storitve vračanja pošilk pošiljatelju, mora izvajalec univerzalne storitve skleniti z drugim izvajalcem zamenljivih storitev na njegovo zahtevo pogodbo, s katero uredita način in pogoje za dostop do poštnega omrežja, ceno dostopa, ki mora temeljiti na stroških, način obračunavanja in plačevanja ter druga vprašanja dostopa, vse ob upoštevanju določb o zaupnosti poštnih pošilk in varstva osebnih podatkov iz X. poglavja tega zakona. Kopijo te pogodbe in njene morebitne dopolnitve ali spremembe mora izvajalec univerzalne storitve poslati agenciji v osmih dneh po sklenitvi.

(2) Izvajalec univerzalne storitve mora na podlagi splošnih pogojev za izvajanje poštnih storitev in cen storitev objaviti pregledne in nediskriminacijske pogoje za dostop iz prvega odstavka tega člena skupaj s ceno in načinom dostopa.

(3) Pri določitvi cene in pogojev za dostop iz prvega odstavka tega člena izvajalec univerzalne storitve ne sme diskriminirati različnih izvajalcev zamenljivih storitev.

(4) Če v štirih mesecih od zahteve izvajalca zamenljivih storitev ni sklenjena pogodba o dostopu, lahko izvajalec zamenljivih storitev zahteva od agencije, da odloči o dostopu.

(5) Izvajalec univerzalne storitve sme zavrniti dostop iz prvega odstavka tega člena le, če bi to ogrozilo izvajanje univerzalne storitve ali zaupnost poštnih pošiljk in varstvo osebnih podatkov ter o tem v 30 dneh obvesti agencijo.

(6) Agencija o zahtevi iz prejšnjega odstavka odloči ob smiselni uporabi 62. člena tega zakona. Agencija pri tem uredi le tista vprašanja, pri katerih ni mogoče doseči soglasja med strankama in niso v nasprotju z zakonom.

(7) Agencija lahko izvajalcu univerzalne storitve z odločbo naloži ukrepe, povezane z izpolnjevanjem obveznosti iz tega člena, ki morajo biti pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski.

33. člen

(stavka)

(1) Izvajalec poštnih storitev mora ob stavki zagotoviti prenos:

- poštnih pošiljk, ki se uporabljajo v sodnih postopkih, upravnih postopkih in postopkih zaradi prekrška ter priporočenih poštnih pošiljk za potrebe obrambe, zaščite in reševanja;
- priporočenih in vrednostnih poštnih pošiljk, ki so bile sprejete pred začetkom stavke.

(2) Izvajalec poštnih storitev mora zagotoviti prenos vseh poštnih pošiljk, ki so bile oddane pred začetkom stavke, takoj po prenehanju stavke.

(3) Stavkovni odbor ali organ, ki je organizator stavke, mora zagotoviti, da se med stavko oddane pošiljke ne uničijo, izgubijo ali poškodujejo ter da so vse med stavko oddane poštnje pošiljke prenesene z največ dvodnevno zamudo po prenehanju stavke.

34. člen

(obveznost plačila agenciji)

(1) Vsak izvajalec poštnih storitev iz drugega in tretjega odstavka 24. člena je zavezanec za plačilo agenciji.

(2) Način izračuna in poravnave plačil agenciji predpiše minister ali ministrica pristojen oziroma pristojna za pošto (v nadaljnjem besedilu: minister), pri čemer upošteva obratovalne stroške agencije glede na naloge, ki jih izvaja agencija po tem zakonu. Poštne storitve za slepe in slabovidne se ne upoštevajo pri izračunu višine plačila.

(3) Plačilo agenciji se poravnava letno.

(4) Agencija višino plačil iz tega člena določi s tarifo, ki je splošni akt agencije. Pri izdaji tarife agencija upošteva pokrivanje stroškov dela, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona, glede na načrtovane cilje in naloge, povezane s poštnimi storitvami, določenimi v programu dela agencije. Tarifa vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navedejo razlogi za sprejetje ali

spmembo tarife, ter cilji, ki bi jih na ta način dosegli. Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije skupaj z njeno obrazložitvijo in začne veljati naslednji dan po tej objavi.

(5) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba predvideti stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem se zavezanci iz prvega odstavka tega člena pozovejo, da dajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. V tem času se lahko opravijo tudi medsebojni razgovori. Za izdajo ali spremembo tarife je treba pridobiti predhodno soglasje vlade.

V. TARIFNA NAČELA IN PREGLEDNOST RAČUNOVODSKIH IZKAZOV

35. člen

(cene univerzalne storitve)

(1) Storitve iz nabora univerzalne storitve morajo izvajalci univerzalne storitve izvajati po cenah, ki so:

- dostopne in vsem uporabnikom omogočajo dostop do ponujenih storitev ne glede na njihov zemljepisni položaj;
- stroškovno naravnane in spodbujajo učinkovito zagotavljanje univerzalne storitve;
- za istovrstne storitve enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(2) Uporaba enotne tarife iz zadnje alineje prejšnjega odstavka ne izključuje pravice izvajalcev univerzalne storitve, da glede cene sklepajo individualne pogodbe z uporabniki.

(3) Tarife morajo biti pregledne in nediskriminacijske.

(4) Kadar izvajalci univerzalnih storitev uporabljajo posebne tarife, na primer za storitve za podjetja, za pošiljatelje masovne pošte ali za združevalce pošte različnih uporabnikov, morajo spoštovati načelo preglednosti in nediskriminacije pri tarifah in z njimi povezanimi pogoji. Tarife se skupaj s povezanimi pogoji enako uporabljajo med različnimi tretjimi strankami ter med tretjimi strankami in izvajalci univerzalne storitve, ki izvajajo enakovredne storitve. Take tarife so na voljo tudi uporabnikom, zlasti posameznim uporabnikom ter malim in srednjim podjetjem, ki pošiljajo pošto pod podobnimi pogoji.

(5) Razen storitev, ki so v skladu z ratificiranimi akti Svetovne poštne zveze oproščene plačila poštne (literatura za slepe in slabovidne osebe), morajo biti univerzalne storitve slepim in slabovidnim osebam dostopne po enakih cenah kot drugim uporabnikom za istovrstne storitve. Pri tem so v to ceno že vključene tudi morebitne dodatne storitve, ki jih mora izvajalec univerzalne storitve zagotoviti za nemoteno izvajanje univerzalne storitve slepim in slabovidnim. Izvajalec univerzalne storitve lahko za slepe in slabovidne ponudi tudi ugodnejše pogoje.

36. člen

(ločene računovodske evidence in prepoved subvencioniranja)

(1) Zavezani izvajalci poštnih storitev, ki morajo prispevati v kompenzacijski sklad, morajo zagotoviti ustrezno ločeno računovodstvo, da se zagotovi delovanje tega sklada.

(2) Izvajalci univerzalne storitve vodijo ločene računovodske evidence v svojih računovodskih sistemih, ki jasno ločujejo med storitvami in izdelki, ki so del univerzalne storitve, in tistimi, ki to niso. To ločeno računovodstvo služi kot vir podatkov za izračun neto stroška univerzalne storitve. Taki notranji računovodski sistemi morajo delovati na podlagi dosledno uporabljenih in objektivno utemeljenih načel stroškovnega računovodstva.

(3) Računovodski sistemi iz prejšnjega odstavka brez poseganja v četrti odstavek tega člena dodelijo stroške na ta način:

a) stroški, ki jih je mogoče neposredno pripisati določeni storitvi ali izdelku, se pripišejo tej storitvi ali izdelku;

b) skupni stroški, ki jih ni mogoče neposredno pripisati določeni storitvi ali izdelku:

– kadarkoli je mogoče, se porazdelijo na podlagi neposredne analize vira samih stroškov;

– kadar neposredna analiza ni mogoča, se skupne stroškovne kategorije porazdelijo na podlagi posredne povezave z drugo stroškovno kategorijo ali skupino stroškovnih kategorij, za katero je mogoč neposreden prenos ali dodelitev; posredna povezava temelji na primerljivih stroškovnih strukturah;

– kadar z neposrednimi in tudi s posrednimi ukrepi ni mogoče porazdeliti stroškov, se stroškovna kategorija porazdeli na podlagi splošnega porazdelitvenega faktorja, ki se izračuna s pomočjo koeficienta vseh izdatkov, ki so neposredno ali posredno pripisani ali dodeljeni vsaki storitvi iz drugega odstavka 3. člena tega zakona, ki se izvaja kot univerzalna storitev, na eni strani ter drugim storitvam na drugi strani;

– skupni stroški, ki so nujni za izvajanje univerzalne in neuniverzalne storitve, se ustrezno porazdelijo; pri univerzalni in neuniverzalni storitvi se uporabijo enaki povzročitelji stroškov.

(4) Drugi sistemi stroškovnega računovodstva se lahko uporabljajo samo, če so združljivi z določbami iz prejšnjega odstavka in jih je odobrila agencija. Agencija mora Evropsko komisijo o tem obvestiti pred njihovo uporabo.

(5) Izvajalec univerzalne storitve ne sme z univerzalnimi storitvami subvencionirati preostalih poštnih storitev in drugih storitev, ki jih izvaja.

(6) Agencija zagotovi, da revizor ali strokovna institucija, ki sta neodvisna od izvajalca univerzalne storitve, preveri skladnost z enim od sistemov stroškovnega računovodstva iz drugega ali tretjega odstavka tega člena. Agencija občasno objavlja poročila o skladnosti.

(7) Izvajalec univerzalne storitve mora agenciji zagotoviti, da ima na voljo primerno podrobne informacije o sistemih stroškovnega računovodstva, ki jih uporablja. Agencija mora te informacije predložiti Evropski komisiji na njeno zahtevo. Na izrecno zahtevo agencije pa mora izvajalec univerzalne storitve dati na voljo tudi natančne računovodske informacije, ki izhajajo iz teh sistemov, agencija pa jih da na voljo tudi Evropski komisiji, če jih ta zahteva, pri čemer se upošteva stopnja zaupnosti teh informacij, kot jo določi izvajalec univerzalne storitve.

(8) Agencija lahko način izvajanja tega člena podrobneje uredi v splošnem aktu.

37. člen **(splošni pogoji in cene)**

(1) Izvajalci poštnih storitev iz drugega in tretjega odstavka 24. člena tega zakona morajo objaviti splošne pogoje izvajanja poštnih storitev in cene teh storitev.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje določi, kaj mora obsegati vsebina splošnih pogojev za izvajanje poštnih storitev iz prejšnjega odstavka.

(3) Izvajalec univerzalne storitve mora pred uveljavitvijo splošnih pogojev in cen univerzalne storitve zanje pridobiti soglasje agencije in jih objaviti na svojih spletnih straneh ter v poslovnih prostorih, namenjenih za neposredno delo z uporabniki poštnih storitev najmanj sedem dni pred njihovo uveljavitvijo.

(4) Agencija izda soglasje k splošnim pogojem in cenam poštnih storitev iz prejšnjega odstavka v 30 dneh od dneva prejema. Če so potrebni dodatni podatki in izračuni, lahko po predhodnem obvestilu izvajalcu univerzalne storitve ta rok podaljša za 15 dni.

(5) Agencija ne izda soglasja k splošnim pogojem in cenam poštnih storitev iz tretjega odstavka tega člena, če:

1. s splošnimi pogoji ne bi bilo zadoščeno potrebam uporabnikov poštnih storitev in trga ali bi ne bila zagotovljena učinkovita konkurenca;
2. so predlagani splošni pogoji in cene v nasprotju z načeli preglednosti, nediskriminacije in zagotavljanja konkurence;
3. so predlagane cene oblikovane v nasprotju s 35. členom tega zakona.

(6) Če agencija v roku iz četrtega odstavka tega člena ne izda in vroči izvajalcu univerzalne storitve soglasja, se šteje, da je soglasje dano.

VI. KAKOVOST STORITEV IN VARSTVO UPORABNIKOV POŠTNIH STORITEV

38. člen (plačilo poštnih storitev)

(1) Poštna storitev se plača po veljavnem ceniku, katerega izvleček mora biti na voljo uporabnikom poštnih storitev na vidnem in dosegljivem mestu v prostorih izvajalca poštnih storitev, na zahtevo uporabnika poštnih storitev pa se mu mora omogočiti pogled v celoten cenik poštnih storitev.

(2) Plačilo poštne storitve se na pošiljki označi z:

- veljavnimi poštnimi znamkami,
- odtisi frankirnih strojev,
- odtisi tiskarskih strojev ali drugimi načini tiskanja,
- oznako, da je poštšina plačana.

(3) Minister lahko določi drug način označevanja plačila poštne.

39. člen (pravica do uporabe poštnih storitev in pravica do ugovora)

(1) Vsakdo ima pravico uporabljati poštne storitve v skladu z objavljenimi splošnimi pogoji in cenami.

(2) Vsak uporabnik poštnih storitev ima pravico do ugovora zoper odločitev ali ravnanje izvajalca poštnih storitev v zvezi z dostopom do storitev ali izvajanjem storitev, ki ga lahko vloži pri tem izvajalcu poštnih storitev v 30 dneh od dneva, ko je izvedel za izpodbijano odločitev ali ravnanje izvajalca poštnih storitev.

(3) Izvajalci poštnih storitev morajo kot sestavni del splošnih pogojev objaviti postopek reševanja ugovorov uporabnikov poštnih storitev.

(4) Če izvajalec poštnih storitev ne ugotovi ugovoru uporabnika ali o njem ne odloči v 15 dneh po njegovem prejemu, lahko uporabnik poštnih storitev v 15 dneh od poteka tega roka vloži predlog za rešitev spora pred agencijo. Če je uporabnik poštnih storitev potrošnik, lahko vloži predlog za rešitev spora tudi pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, če izvajalec poštnih storitev priznava takšno pristojnost izvajalcev za reševanje potrošniških sporov. V primeru, da izvajalec poštnih storitev ne priznava nobenega izvajalca izvensodnega reševanja potrošniških sporov kot pristojnega za reševanje potrošniškega spora, mora potrošnika na to v pravnem pouku posebej opozoriti.

(5) Če se postopek pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov ne konča z zavezujočo odločbo skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, lahko potrošnik ne glede na roke iz prejšnjega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva, ko je bil ta postopek končan, vloži predlog za rešitev spora pred agencijo.

(6) Organizacije, ki lahko vložijo tožbo po zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov, lahko vložijo ugovor zaradi kršitve splošnih pogojev in cen izvajalcev poštnih storitev pri poslovanju z uporabniki in potrošniki ter vložijo zahtevo za rešitev spora na agencijo po prejšnjem odstavku, pri čemer so oproščene plačila upravnih taks.

(7) Izvajalci univerzalne storitve, v primerih ko izvajalec univerzalne storitve ni bil imenovan pa tudi izvajalci zamenljivih storitev, vodijo za nadzor kakovosti izvajanja univerzalne storitve tudi evidence s podatki o številu ugovorov in načinu njihove obravnave, ki se objavljajo skupaj z letnim poročilom o nadzoru nad izvajanjem teh storitev iz šestega odstavka 3. člena tega zakona.

40. člen **(vpliv javnosti)**

(1) Državni organi in agencija morajo pri oblikovanju poštna politike in sprejemanju predpisov in splošnih aktov na podlagi tega zakona pridobiti mnenje javnosti.

(2) Državni organi in agencija morajo predloge predpisov in aktov iz prejšnjega odstavka objaviti in povabiti uporabnike poštnih storitev, strokovnjake, izvajalce poštnih storitev in druge zainteresirane osebe, da prispevajo informacije, pripombe in predloge v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Po poteku roka iz prejšnjega odstavka in pred sprejetjem predpisa ali akta iz prvega odstavka tega člena mora agencija ali drug državni organ na spletnih straneh objaviti pridobljena mnenja in pripombe ter v objavi navesti, kako so bili upoštevani. Pri tem se ne objavijo zaupne informacije in podatki.

VII. DOSTAVLJANJE POŠTNIH POŠILJK

41. člen **(dostavljanje in vročanje poštnih pošiljk)**

(1) Poštne pošiljke se dostavljajo v hišni predalčnik ali poštni predal v poslovnih prostorih izvajalca poštnih storitev ali tako, kot se dogovorita uporabnik in izvajalec poštnih storitev, če to ni mogoče, pa neposredno v poslovnih prostorih izvajalca poštnih storitev. Če je potrebna vročitev, se poštne pošiljke vročajo osebno naslovniku ali osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk ali odraslemu članu gospodinjstva ali osebi, ki je zaposlena v gospodinjstvu naslovnika ali v njegovem poslovnem prostoru.

(2) Priporočene in vrednostne poštne pošiljke se vročajo naslovniku osebno na naslovu. Če to ni mogoče, se priporočena in vrednostna pošiljka vroči enemu od odraslih članov gospodinjstva ali osebi, pooblaščen za prevzem poštnih pošiljk.

(3) Če poštnih pošiljk iz prejšnjega odstavka zaradi odsotnosti ni mogoče vročiti osebam iz prejšnjega odstavka, pusti dostavljavec v hišnem predalčniku obvestilo, v katerem navede kraj prevzema in rok, v katerem se lahko prevzame poštna pošiljka.

(4) Če naslovnik poštne pošiljke ne prevzame v roku, določenem v obvestilu iz prejšnjega odstavka, se poštna pošiljka vrne pošiljatelju.

(5) Če naslovnik ali osebe iz drugega odstavka tega člena priporočene in vrednostne poštne pošiljke nočejo sprejeti, napiše vročevalec ali vročevalka (v nadaljnjem besedilu: vročevalec) na pošto pošiljko ali vročilnico datum in razlog zavrnitve sprejema in pošto pošiljko vrne pošiljatelju.

(6) Če poštne pošiljke ni mogoče dostaviti naslovniku, in tudi ni mogoče ugotoviti kdo je pošiljatelj, izvajalec poštних storitev na poštni pošiljki o tem napiše uradni zaznamek in jo shrani za eno leto od dneva zaznambe. Po poteku navedenega roka se taka poštna pošiljka zaprta komisijsko uniči.

(7) Če je prejemnik nepismen ali če se ne more podpisati, dostavljaivec zapiše njegovo ime in priimek ter datum vročitve s pripombo, zakaj se prejemnik ni podpisal.

42. člen

(drugi načini dostave in vročanja)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se poštne pošiljke lahko dostavijo tudi na drugo ustrezno mesto, pod pogoji in na način, določen v splošnem aktu iz četrtega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Če poseben zakon ureja vročanje določenih poštних pošiljk drugače, kakor je določeno v tem zakonu, mora izvajalec poštних storitev tako poštno pošiljko vročiti na način in pod pogoji, ki jih določa poseben zakon.

43. člen

(hišni predalčnik)

(1) Lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) stanovanja ali poslovnega prostora mora ob vходу v objekt zagotoviti namestitev, označitev in vzdrževanje hišnega predalčnika. Uporabnik poštних storitev v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru pa mora zagotoviti praznjenje hišnega predalčnika.

(2) Hišni predalčniki v večstanovanjskih objektih morajo biti označeni s priimkom ali s firmo uporabnikov poštних storitev v posameznem stanovanju ali poslovnem prostoru. Nameščeni morajo biti v pritličju, omogočen pa mora biti neoviran dostop. Če je vhod v stavbo zaklenjen, mora lastnik ali njen upravnik dostavljavcu zagotoviti dostop do predalčnikov. O načinu dostopa se dogovorita lastnik ali upravnik stavbe in izvajalec poštних storitev

(3) Če osebe iz prvega odstavka tega člena ne izpolnijo svojih obveznosti, jih mora izvajalec univerzalne storitve pisno opozoriti in jim za odpravo kršitev določiti primeren rok

(4) Če osebe iz prvega odstavka tega člena kršitev ne odpravijo v roku iz prejšnjega odstavka, jim izvajalec iz prejšnjega odstavka ni dolžan dostavljati poštних pošiljk, vendar mora o tem predhodno pisno obvestiti agencijo.

44. člen

(nameščanje predalčnikov)

Predalčniki morajo biti izdelani in nameščeni tako, da omogočajo varno dostavo dostavljavcu in zagotavljajo zaupnost poštних pošiljk.

45. člen

(prepoved dostavljanja v predalčnik)

(1) Uporabnik poštних storitev lahko prepove dostavljanje nenaslovljenih oglaševalskih, marketinških in drugih reklamnih sporočil v svoj predalčnik, tako da nanj nalepi nalepko, ki jo izda agencija. Prepoved dostavljanja v tak predalčnik velja za vse fizične ali pravne osebe, tudi za tiste, ki niso izvajalci poštних storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi, če so nenaslovljena oglaševalska, marketinška in druga reklamna sporočila vložena v druge vrste nenaslovljenih pošiljk, katerih vročitev ni prepovedana z nalepko.

(3) Časopisi, revije, uradna glasila občin in lokalnih skupnosti, vabila ustanov, politična propagandna sporočila med volilno kampanjo, nenaslovljene pošiljke z informativno, izobraževalno ali humanitarno vsebino ter druge tiskane oblike uredniško oblikovanih vsebin se ne štejejo za pošiljke iz prvega odstavka tega člena.

(4) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi videz in način izdajanja nalepke iz prvega odstavka tega člena.

VIII. POŠTNE VREDNOTNICE

46. člen

(izdajanje poštnih vrednotnic)

(1) Gospodarska družba Pošta Slovenije, d. o. o., ima izključno pravico izdajati poštne vrednotnice. V ta namen:

1. izdaja poštne vrednotnice,
2. priglasi poštne znamke pri Svetovni poštni zvezi in njenih državah članicah,
3. prodaja in zamenjuje mednarodne kupone za odgovor,
4. izvaža poštne vrednotnice.

(2) Minister potrdi letni program izdaje priložnostnih poštnih znamk, ki ga predloži gospodarska družba iz prejšnjega odstavka.

(3) Minister podrobneje določi način in postopek izdajanja poštnih vrednotnic.

47. člen

(neveljavne znamke)

(1) Neveljavne poštne znamke so tiste:

1. ki so izdane v nasprotju s tem zakonom;
2. ki so tako poškodovane, da ni razvidno ime države »SLOVENIJA«, nazivna vrednost, označena s števkami ali črkami, in navedba ali znak, ki označuje izdajatelja ali izdajateljico;
3. ki so že bile uporabljene za označitev plačila poštnih storitev;
4. ki jih ni izdala gospodarska družba iz prvega odstavka prejšnjega člena;
5. katerih veljavnost je prenehala.

(2) Če je na poštni pošiljki nalepljena neveljavna poštna znamka, se šteje, da poštna storitev ni bila plačana.

IX. VSEBINA POŠTNIH POŠILJK IN ODGOVORNOST ZA ŠKODO

48. člen

(prepovedana vsebina poštnih pošiljk)

(1) V poštnih pošiljkah je prepovedano pošiljati:

1. narkotike in psihotropne snovi, razen če je pošiljatelj ali naslovnik oseba, ki je po zakonu pooblaščen za promet z njimi ali za njihovo uporabo;
2. eksplozivne, vnetljive, radioaktivne ali druge nevarne snovi;
3. žive živali;

4. predmete, katerih uvoz in promet sta prepovedana v naslovni državi
5. predmete, ki so nevarni za zaposlene pri izvajalcu poštних storitev;
6. druge snovi ali predmete, katerih pošiljanje je prepovedano na podlagi zakona.

(2) Ne glede na 2. in 3. točko prejšnjega odstavka se lahko v poštних pošiljkah pošiljajo nevarne snovi, ki si jih izmenjavajo za to pristojne ustanove na način in pod pogoji, predpisanimi z zakonom.

(3) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena je v poštних pošiljkah, razen v vrednostnih poštних pošiljkah, dovoljeno pošiljati čebele, pijavke in sviloprejke.

(4) Poštne pošiljke, ki vsebujejo snovi ali predmete iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, mora izvajalec poštних storitev glede na njihovo naravo in stopnjo nevarnosti izročiti pristojnim državnim organom, nosilcem javnih pooblastil ali izvajalcem javnih služb.

(5) Minister podrobneje predpiše način ravnanja s poštными pošiljkami, ki vsebujejo snovi ali predmete iz tega člena.

49. člen

(notranja zaščita vsebine poštne pošiljke)

(1) Pošiljatelj mora poskrbeti za tako notranjo zaščito vsebine poštne pošiljke, da izvajalec poštних storitev pri normalnem ravnanju z njo ne more poškodovati poštnega osebja, poštних pošiljk, naprav ali objektov.

(2) Če pride do škode, ker poštna pošiljka ni imela notranje zaščite vsebine v skladu z določbami iz prejšnjega odstavka, je zanj oškodninsko odgovoren pošiljatelj.

50. člen

(odgovornost za povzročeno škodo)

(1) Izvajalec poštних storitev je odgovoren za škodo, ki nastane med prenosom priporočene in vrednostne poštne pošiljke ter poštne paketa zaradi:

1. izgube, poškodbe, kraje ali izropanja,
2. prekoračitve roka prenosa,
3. neizvedene, nepopolno ali napačno izvedene poštne storitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek izvajalec poštних storitev ni odgovoren za povzročeno škodo, če dokaže, da:

1. je bil prenos poštne pošiljke izveden v skladu s splošnimi pogoji;
2. se je to zgodilo zaradi višje sile;
3. je škoda nastala zaradi krivde ali malomarnosti pošiljatelja ali zaradi vsebine poštne pošiljke;
4. je škoda nastala, ker je bila poštna pošiljka v skladu s četrtem odstavkom 48. člena tega zakona izročena pristojnim državnim organom, nosilcem javnih pooblastil ali izvajalcem javnih služb;
5. je uporabnik poštne storitve namenoma zavaroval vsebino poštne pošiljke za višjo vrednost, kot je njena dejanska vrednost;
6. uporabnik poštних storitev ni vložil reklamacije v določenem roku;
7. je nastala zaradi zakonitega ravnanja pristojnih organov.

(3) Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka je pošiljatelj upravičen do povrnitve plačanih pristojbin (razen zavarovalnine).

51. člen (reklamacija)

(1) Uporabnik poštних storitev ima pravico vložiti reklamacijo v treh mesecih po oddaji poštnе pošiljke v primerih iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Uporabnik poštних storitev ima pravico vložiti reklamacijo takoj ob dostavi ali najpozneje v 30 dneh od dostave, če pomanjkljivosti niso takoj vidne.

(3) Če uporabnik poštних storitev ne vloži reklamacije v rokih iz prejšnjih odstavkov tega člena, izgubi pravico do odškodnine.

(4) Izvajalec poštних storitev mora na reklamacijo odgovoriti v 15 dneh za poštno pošiljko v notranjem poštnem prometu in v dveh mesecih za poštno pošiljko v mednarodnem poštnem prometu, sicer lahko uporabnik poštних storitev v 15 dneh od poteka roka vloži predlog za rešitev spora na agencijo. Če je uporabnik poštних storitev potrošnik, lahko vloži predlog za rešitev spora tudi pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, če izvajalec poštних storitev priznava takšno pristojnost izvajalcev za reševanje potrošniških sporov. V primeru, da izvajalec poštних storitev ne priznava nobenega izvajalca izvensodnega reševanja potrošniških sporov kot pristojnega za reševanje potrošniškega spora, mora potrošnika na to v pravnem pouku posebej opozoriti;

(5) Če se postopek pred izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov ne konča z zavezujočo odločbo skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, lahko potrošnik ne glede na roke iz prejšnjega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva, ko je bil ta postopek končan, vloži predlog za rešitev spora pred agencijo.

(6) Izvajalci univerzalne storitve, v primerih, ko izvajalec univerzalne storitve ni bil imenovan, pa tudi izvajalci zamenljivih storitev, vodijo za nadzor nad kakovostjo izvajanja univerzalne storitve tudi evidence s podatki o številu reklamacij in načinu njihove obravnave, ki se objavljajo skupaj z letnim poročilom o nadzoru nad izvajanjem teh storitev iz šestega odstavka 3. člena tega zakona.

52. člen (višina odškodnine)

(1) Izvajalec poštних storitev mora uporabniku poštних storitev izplačati odškodnino v višini nastale škode, vendar največ do višine, določene v drugem odstavku tega člena.

(2) Najvišja odškodnina za:

1. izgubo, poškodbo, krajo ali izropanje vrednostne pošiljke je označena vrednost poštnе pošiljke;

2. izgubo ali krajo poštnega paketa in priporočene poštnе pošiljke je 15-kratna cena, plačana za izvedeno poštno storitev;

3. izropanje ali poškodbo poštnega paketa ali priporočene poštnе pošiljke je 10-kratna cena, plačana za izvedeno poštno storitev;

4. neizvedeno, nepopolno ali napačno izvedeno poštno storitev prenosa priporočene in vrednostne poštnе pošiljke ter poštnega paketa je cena, plačana za izvedeno poštno storitev;

5. prekoračitev roka prenosa priporočene in vrednostne poštnе pošiljke ter poštnega paketa je cena, plačana za izvedeno poštno storitev;

6. izgubo poštnе pošiljke s potrdilom je cena, plačana za izvedeno poštno storitev.

(3) V primerih iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka ima uporabnik poštних storitev pravico tudi do povrnitve plačane cene za prenos poštnе pošiljke, razen tistega dela cene, ki je bila plačana za zavarovanje pošiljke.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se najvišje mogoče odškodnine za poštne pošiljke v mednarodnem poštnem prometu določijo v skladu z določili aktov Svetovne poštne zveze, ki veljajo v Republiki Sloveniji.

(5) Izvajalec poštних storitev v nobenem primeru ni odgovoren za posredno škodo in izgubljeni dobiček.

X. ZAUPNOST POŠTNIH POŠILJK IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

53. člen

(zaupnost poštних pošiljk)

(1) Izvajalci poštних storitev morajo varovati zaupnost poštних pošiljk v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(2) Izvajalci poštних storitev ne smejo pridobivati informacij o vsebini poštних pošiljk ter podatkov o dejstvih in okoliščinah poštne prometa. Če morajo izvajalci poštних storitev pridobiti podatke o dejstvih ali okoliščinah, povezanih s prenesenimi poštными pošiljkami zaradi samega izvajanja poštних storitev ter reševanja reklamacij in pritožb, jih lahko pridobijo le v takem obsegu in za toliko časa, kot je potrebno za izvajanje poštних storitev, reševanje reklamacij in pritožb. Izvajalci poštних storitev lahko ob soglasju posameznika dajejo podatke, ki so jih pridobili o tem posamezniku. Za soglasje se šteje izrecna pisna privolitev posameznika.

(3) Pravne in fizične osebe, ki so izvajale poštne storitve, morajo varovati zaupnost poštних pošiljk tudi po koncu dejavnosti, v okviru katere so jo bile dolžne varovati.

(4) Izvajalci poštних storitev morajo vzpostaviti ustrezne sisteme za preprečevanje posegov v zaupnost poštних pošiljk.

(5) Ne glede na določbe tega člena se lahko od dolžnosti varovanja zaupnosti poštних pošiljk odstopi v skladu s 55. členom tega zakona.

54. člen

(podatki o uporabnikih poštних storitev)

(1) Izvajalci poštних storitev smejo zbirati in obdelovati osebne podatke uporabnikov poštних storitev, ki so sestavni del naslova poštne pošiljke, če te podatke potrebujejo za izvajanje poštних storitev ali za trženje in raziskave trga.

(2) Izvajalec poštних storitev mora podatke iz prejšnjega odstavka obdelovati skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

55. člen

(zakoniti nadzor)

(1) Kadar je v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, ali z zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno varnostno agencijo, potreben zakoniti nadzor zaradi uvedbe ali poteka kazenskega postopka ali varnosti države, morajo izvajalci poštних storitev pristojnemu organu na podlagi odredbe pristojnega organa na svoje stroške omogočiti dostop do vsebine poštних pošiljk ter sporočiti podatke o dejstvih in okoliščinah poštne prometa.

(2) Pristojni organ mora izvajalcu poštних storitev pred pregledom vsebine poštne pošiljke izročiti prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, ki se nanaša na uporabnika določene poštne storitve. Prepis izreka te odredbe opravi organ, ki je odredbo izdal.

(3) Izvajalci poštних storitev morajo za zakoniti in neodvisni nadzor na svoje stroške zagotoviti neizbrisno evidenco posegov, ki so bili opravljeni na podlagi tega člena, in podatke o tem varovati kot uradno tajnost.

(4) Izvajalci poštnih storitev morajo podatke o evidenci posegov iz prejšnjega odstavka hraniti najmanj 10 let ter jih v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe pristojnega organa obravnavati in varovati kot tajni podatek v skladu s predpisi o tajnih podatkih.

XI. AGENCIJA

56. člen (splošna določba)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, se za vodenje, poslovanje in delovanje agencije uporabljajo zakon, ki ureja elektronske komunikacije, in notranji akti agencije.

(2) Agencija vodi postopek in izdaja posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(3) Posamični akti agencije so dokončni, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb ter pri tem izreka ustrezne kazni in uporablja prisilne ukrepe, predpisane z zakonom o splošnem upravnem postopku. Upravno izvršbo denarnih obveznosti opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

(5) Zoper dokončne posamične akte agencije je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

57. člen (cilji delovanja agencije)

(1) Agencija pri izvajanju svojih nalog sledi ciljem zagotavljanja univerzalne storitve, varstva pravic uporabnikov in spodbujanja konkurence na trgu poštnih storitev. Za uresničitev teh ciljev agencija sprejema ukrepe, sorazmerne ciljem, ki jih želi doseči. Pri tem agencija deluje pregledno in zagotavlja, da v podobnih okoliščinah ni diskriminacije med izvajalci poštnih storitev.

(2) Agencija pri izvajanju svojih nalog sodeluje z drugimi državnimi organi in ustanovami, še posebej z organom, pristojnim za varstvo konkurence, in pri zadevah skupnega interesa z organom, pristojnim za varstvo potrošnikov. Agencija sodeluje tudi s pristojnimi regulativnimi organi držav članic Evropske unije in Evropsko komisijo ter ustreznimi organi v drugih državah in organi mednarodnih organizacij.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb tega zakona.

58. člen (financiranje agencije)

Sredstva za delo v okviru pooblastil na podlagi tega zakona agencija ustvarja s prihodki iz letnih plačil zavezancev na podlagi 34. člena tega zakona, ki jih ti nakazujejo na njen račun.

59. člen (uradna evidenca agencije)

(1) Agencija vodi uradno evidenco izvajalcev poštnih storitev.

(2) V uradni evidenci izvajalcev poštnih storitev se vodijo ti podatki:

1. firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali njegov naziv;
2. ime in priimek odgovorne osebe pravne osebe;
3. matična številka, davčna številka in sedež ali naslov fizične ali pravne osebe;
4. podatki o izdani odločbi, vrstah poštne storitve, drugi podatki iz odločbe ter podatki o njenem prenehanju;
5. podatki o obvestilih, vrstah poštne storitve;
6. podatki o izpolnjevanju obveznosti izvajalcev poštnih storitev, ki izvirajo iz tega zakona;
7. podatki o kaznovanosti zaradi prekrška, določenega s tem zakonom.

60. člen
(plačevanje finančnih obveznosti)

(1) Zavezanci za plačilo prispevka za nadomestilo za zagotavljanje univerzalne storitve na podlagi drugega odstavka 22. člena tega zakona in zavezanci za plačevanje plačila agenciji na podlagi 34. člena tega zakona in druge denarne obveznosti iz tega zakona morajo svoje denarne obveznosti poravnati v rokih, ki so določeni s posamičnim aktom agencije.

(2) Če zavezanec iz prejšnjega odstavka v določenem roku ne poravna obveznosti, se ta prisilno izterja na način in po postopku, ki velja za prisilno izterjavo davčnih obveznosti.

XII. ZAGOTAVLJANJE INFORMACIJ

61. člen
(zbiranje in dajanje podatkov, informacij in mnenj)

(1) Izvajalec poštnih storitev mora dati agenciji na njeno zahtevo, v obsegu in z vsemi podrobnostmi, kot jih zahteva, na voljo vse podatke in informacije, vključno s finančnimi informacijami in informacijami o izvajanju univerzalne storitve, ki jih agencija potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti, ter za jasno opredeljene statistične namene in za poročanje Evropski komisiji ter mednarodnim organizacijam v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji.

(2) Agencija v zahtevi iz prejšnjega odstavka navede razloge, ki utemeljujejo to zahtevo. Pri tem upošteva, da morajo biti informacije in podatki, ki jih zahteva, sorazmerni z izvajanjem njenih nalog.

(3) Izvajalci poštnih storitev predložijo informacije in podatke na zahtevo iz prvega odstavka tega člena takoj ali v roku in ob podrobnostih, kot jih zahteva agencija. Izvajalci po potrebi predložijo zahtevane informacije ali podatke z oznako zaupnosti ali poslovne tajnosti skladno z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(4) Izvajalec poštnih storitev mora sporočiti osebne in druge podatke le, če tako izrecno določa zakon.

(5) Agencija objavlja poročila o stanju s področja svojih pristojnosti skupaj s statističnimi, finančnimi in drugimi podatki organizacij, ki delujejo na teh področjih, pri čemer mora v skladu z zakonom varovati poslovno tajnost in druge poslovno občutljive podatke.

(6) Agencija mora sporočiti ministru obdelane informacije iz prvega odstavka tega člena.

(7) Agencija mora sporočiti Evropski komisiji na njeno zahtevo ustrezne in primerne informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje svojih nalog na poštnem področju. Mednarodnim organizacijam agencija sporoča podatke in informacije, ki jih mora Republika Slovenija dajati na podlagi mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji. Pri tem je treba ohraniti stopnjo zaupnosti in poslovne tajnosti.

(8) Agencija lahko v smislu sodelovanja z ustreznimi organi v drugih državah in organi mednarodnih organizacij pristojnim organom držav članic Evropske unije pošilja podatke, pri čemer upošteva poslovno tajnost.

XIII. REŠEVANJE SPOROV

62. člen (reševanje sporov)

(1) Kadar je tako določeno s tem zakonom, rešuje agencija v upravnem postopku spore med udeleženci v poštni dejavnosti, kot so spori med izvajalci poštних storitev in med izvajalci poštних storitev ter uporabniki poštних storitev, če se spori nanašajo na pravice in obveznosti, ki jih določa ta zakon, na njegovi podlagi izdani predpisi in splošni akti, kar pa ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(2) Agencija si prizadeva rešiti spor najprej z uvedbo posredovalnega postopka iz 63. člena tega zakona.

(3) Če katera od strani nasprotuje posredovanju agencije ali to ne pripelje do poravnave ali sporazuma med stranmi, ter o isti zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija na predlog katerekoli strani ali po uradni dolžnosti nadaljuje postopek reševanja spora in o sporu odloči z odločbo.

(4) Agencija izda odločbo iz prejšnjega odstavka v najkrajšem mogočem času, vendar najpozneje v štirih mesecih od uvedbe posredovalnega postopka.

(5) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih aktov in splošnih aktov ter v skladu s cilji zagotavljanja univerzalne storitve, varstva pravic uporabnikov poštних storitev in spodbujanja konkurence na tem področju.

63. člen (posredovanje)

(1) Agencija po proučitvi zahteve za rešitev spora uvede posredovalni postopek, katerega namen je, da se strani medsebojno poravnata s sporazumom.

(2) Agencija v osmih dneh od prejema predloga za rešitev spora ene od sprtih strani pisno obvesti sprti strani o uvedbi posredovalnega postopka in o pogojih za reševanje spora z odločbo agencije iz tretjega odstavka prejšnjega člena, če sporazuma ni.

(3) Agencija ima v posredovalnem postopku vlogo posrednika in vodi celoten postopek tako, da upošteva načela nepristranskosti, enakosti, pravičnosti in zaupnosti ter cilje, ki jim sledi skladno s 57. členom tega zakona.

(4) Če agencija vlagatelju zahteve za rešitev spora pošlje predlog za sporazumno rešitev, ki ga je pripravila nasprotna stran, vlagatelj pa na ta predlog v za to postavljenem roku ne odgovori, se šteje, da je pristal na ponujeno rešitev in umaknil zahtevek.

(5) Posredovalni postopek je zaupen, kar mora spoštovati vsak, ki v njem kakorkoli sodeluje.

(6) Agencija pravila za posredovanje natančneje opredeli v splošnem aktu.

XIV. NADZOR IN ODLOČANJE O PREKRŠKIH

64. člen (pristojnosti za nadzor)

(1) Pooblaščen osebe agencije nadzirajo izvajanje določb tega zakona, ki se nanašajo na izvajanje in kakovost univerzalne storitve, dostop do poštnega omrežja, splošne pogoje in oblikovanje cen izvajalca univerzalne storitve, prepoved subvencioniranja in na vodenje računovodstva izvajalcev univerzalne storitve ter izvajanje vseh posamičnih aktov, ki jih izdaja agencija v okviru svojih pristojnosti.

(2) Inšpektorji, pristojni za pošto, nadzirajo izvajanje določb tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki jih ne nadzorujejo pooblaščen osebe agencije na podlagi prejšnjega odstavka.

(3) Naloge nadzora iz prvega odstavka tega člena, ki je v pristojnosti agencije, izvajajo osebe, ki so zaposlene na agenciji in jih minister pooblasti za izvajanje teh nalog (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen osebe agencije). Pooblaščen osebe agencije samostojno izvajajo naloge nadzora po tem zakonu, vodijo upravni postopek ter izdajajo odločbe in sklepe v upravnem postopku.

(4) Pooblastilo za izvajanje nalog nadzora se izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda minister.

(5) Pooblaščen osebe agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor za inšpektorje.

(6) V postopku nadzora po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, če s tem zakonom ni drugače določeno.

65. člen (ukrepi)

(1) Če inšpektor ali pooblaščen oseba agencije pri izvajanju nalog nadzora ugotovi, da je kršen zakon ali drug predpis ali akt, katerega izvajanje nadzoruje, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
2. postopati kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, in predlagati uvedbo postopka zaradi prekrška;
3. izreči globo za prekršek;
4. predlagati pristojnemu organu sprejem ukrepov;
5. začasno prepovedati nadaljnje izvajanje dejavnosti, če se ne izvaja v skladu z zakonom.

(2) Inšpektor ali pooblaščen oseba agencije mora, ko ugotovi kršitve zakona ali drugega predpisa ali akta, katerega izvajanje nadzoruje, izdati pisno odločbo najpozneje v osmih dneh po opravljenem nadzoru.

66. člen (sodno varstvo in pritožba)

(1) Odločba agencije, izdana v postopku nadzora na podlagi tega zakona, je v upravnem postopku dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

(2) Zoper odločbo inšpektorja je v 15 dneh od njene vročitve dovoljena pritožba na ministrstvo. Pritožba ne zadrži njene izvršitve.

67. člen

(prekrškovni organi)

(1) Agencija in pristojni inšpektorat odločata o prekrških, določenih s tem zakonom, kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vsak na svojem področju, ki ga nadzirata.

(2) Prekrškovni organ po tem zakonu sme v hitrem postopku izreči tudi globo v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom. Če s tem zakonom ni drugače določeno, uporablja prekrškovni organ za prekrške določbe zakona, ki ureja prekrške.

XV. KAZENSKE DOLOČBE

68. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 100.000 do 400.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ne izvaja univerzalne storitve v notranjem in čezmejnem poštnem prometu v skladu s četrtem odstavkom 3. člena tega zakona;

2. pri izvajanju univerzalne storitve vsaj devet mesecev zapored ali 12 mesecev v dveh letih ne dosega kakovosti iz šestega odstavka 3. člena tega zakona;

3. ne izvaja univerzalne storitve pod enakimi pogoji za vse uporabnike poštnih storitev trajno, redno in nemoteno v skladu s prvim odstavkom 5. člena tega zakona;

4. ne zagotavlja univerzalne storitve vsem uporabnikom poštnih storitev najmanj pet delovnih dni tedensko, najmanj en sprejem in eno dostavo na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 5. člena tega zakona;

5. ne izpolnjuje zahtev iz petega odstavka 5. člena tega zakona;

6. prenese odločbo na drugo fizično ali pravno osebo (tretji odstavek 26. člena);

7. ne spoštuje pravic in obveznosti, določenih v odločbi (prvi odstavek 27. člena);

8. cen univerzalne storitve ne oblikuje v skladu s 35. členom tega zakona;

9. ne vodi ustrezne ločitve na računovodski ravni v skladu s prvim in drugim odstavkom 36. člena tega zakona;

10. ne spoštuje prepovedi subvencioniranja v skladu s petim odstavkom 36. člena tega zakona;

11. agenciji ne zagotovi primerno podrobnih informacij o sistemih stroškovnega računovodstva v skladu s sedmim odstavkom 36. člena tega zakona.

(2) Z globo od 10.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 2.000 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

69. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 20.000 do 80.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pri izvajanju univerzalne storitve tri mesece zapored ali štiri mesece v enem letu ne dosega kakovosti iz šestega odstavka 3. člena tega zakona;

2. ne objavlja informacij v skladu s prvim odstavkom 6. člena tega zakona;

3. namerno ali iz malomarnosti predloži neresnične podatke v zahtevi iz prvega odstavka 20. člena ali obvestilu iz četrtega odstavka 23. člena tega zakona;

4. ne prispeva v kompenzacijski sklad v skladu z drugim odstavkom 22. člena ter prvim in tretjim odstavkom 23. člena tega zakona;

5. pisno ne obvesti agencije o izvajanju poštних storitev v skladu s prvim odstavkom 24. člena tega zakona;

6. ne obvesti agencije o spremembi izvajanja poštних storitev ali o spremembi podatkov v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega zakona;

7. iz neupravičenega razloga ne sklene pogodbe o dostopu do poštnega omrežja v skladu s prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

8. uveljavi splošne pogoje in cene brez soglasja agencije (tretji odstavek 37. člena);

9. ne objavi kot sestavni del splošnih pogojev postopka reševanja ugovorov uporabnikov poštних storitev (tretji odstavek 39. člena);

10. izdaja poštne znamke v nasprotju s 46. členom tega zakona;

11. naklepno ali iz malomarnosti opravi prenos poštne pošiljke, katere prenos je prepovedan (48. člen);

12. ne zagotavlja zaupnosti poštних pošilk in varstva osebnih podatkov v skladu s 53. členom tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

70. člen (prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ne pošilja podatkov in informacij iz četrtega odstavka 23. člena tega zakona;

2. ne sporoči statusnih sprememb v skladu z drugim odstavkom 27. člena tega zakona;

3. ne pošlje agenciji kopije pogodbe, njene morebitne spremembe ali dopolnitve v skladu s prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

4. ne objavi pregledno in nediskriminacijsko pogojev za dostop v skladu z drugim odstavkom 32. člena tega zakona;

5. ne zagotovi prenosa poštних pošilk v skladu s prvim in drugim odstavkom 33. členom tega zakona;

6. ne poravna plačila agenciji v skladu s 34. členom tega zakona;

7. ne objavi splošnih pogojev in cen v skladu s prvim in tretjim odstavkom 37. člena tega zakona;

8. ne poskrbi, da je izvodček veljavnega cenika na vidnem in dosegljivem mestu ali na zahtevo uporabnika ne omogoči vpogleda v celoten cenik poštних storitev v skladu s prvim odstavkom 38. člena tega zakona;

9. dostavi pošto pošiljko v nasprotju z 41. in 42. členom tega zakona;

10. kljub opozorilu v roku ne zagotovi namestitve, označitve, vzdrževanja in praznjenja hišnega predalčnika v skladu s tretjim odstavkom 43. člena tega zakona;

11. preneha dostavljati poštne pošiljke v predalčnik, ne da bi o tem predhodno pisno obvestil agencijo v skladu s četrtem odstavkom 43. člena tega zakona;

12. vloži nenaslovljena oglaševalska, marketinška in druga sporočila v predalčnik, ki je označen z nalepko agencije, s katero je prepovedano vročanje take pošte v predalčnik (45. člen);

13. zbira osebne podatke uporabnikov poštних storitev za drugačen namen, kot je določen v 54. členu tega zakona;

14. ne zagotovi neizbrisne evidence posegov v skladu s tretjim odstavkom 55. člena tega zakona;

15. ne da agenciji podatkov, informacij, finančnih poročil in drugih poročil v skladu s prvim odstavkom 61. člena tega zakona.

(2) Z globo od 200 do 800 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 75 do 300 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

71. člen (prekrški)

Če brez pooblastila uporabnika poštних storitev ali lastnika stanovanja ali poslovnega prostora, čigar je predalčnik, nalepi, spremeni ali odstrani nalepko, ki jo je izdala agencija, in s katero je prepovedano vročanje nenaslovljenih oglaševalskih, marketinških in drugih sporočil v predalčnik (45. člen), se za prekršek z globo kaznuje:

1. pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, v višini od 5.000 do 20.000 eurov;
2. pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik v višini od 500 do 2.000 eurov
3. posameznik v višini od 400 do 1.000 eurov.

XVI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

72. člen

(1) Rok za izdajo podzakonskih predpisov ter splošnih aktov agencije, ki so po tem zakonu obvezni na podlagi določb šestega odstavka 3. člena, četrtega odstavka 5. člena, drugega odstavka 20. člena, tretjega odstavka 21. člena, drugega in četrtega odstavka 34. člena, četrtega odstavka 45. člena, tretjega odstavka 46. člena, petega odstavka 48. člena in šestega odstavka 63. člena tega zakona, je eno leto od njegove uveljavitve.

(2) Do izdaje ustreznih podzakonskih predpisov in splošnih aktov na podlagi tega zakona se uporabljajo predpisi in splošni akti iz drugega in tretjega odstavka 77. člena tega zakona, če niso v nasprotju z njim.

(3) Do izdaje splošnega akta iz četrtega odstavka 5. člena tega zakona se za nameščanje in dostavo preko izpostavljenih predalčnikov uporablja 36. člen Zakona o poštних storitvah (Uradni list RS, št. 42/02, 52/02 – ZJA in 37/04).

73. člen

Izvajalec univerzalne storitve na dan uveljavitve tega zakona ima izključno pravico do izvajanja rezerviranih storitev do 31. decembra 2010.

74. člen

(1) Dosedanji izvajalec univerzalne storitve po uveljavitvi tega zakona nadaljuje z izvajanjem univerzalne storitve na podlagi dovoljenja, izdanega v skladu z Zakonom o poštних storitvah (Uradni list RS, št. 42/02, 52/02 – ZJA in 37/04), dokler ga agencija ne prilagodi temu zakonu z izdajo odločbe po tem zakonu.

(2) Agencija mora dovoljenje iz prejšnjega odstavka prilagoditi temu zakonu najpozneje v enem letu od njegove uveljavitve. Pri tem se z odločbo imenuje izvajalca univerzalne storitve za obdobje do izteka katerega bi sicer veljalo dovoljenje iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija lahko najpozneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona odločbe, ki so bile izdane v skladu z Zakonom o poštnih storitvah (Uradni list RS, št. 42/02, 52/02 – ZJA in 37/04) in s katerimi so bile zavezancem po uradni dolžnosti naložene obveznosti, delno ali v celoti razveljavi ali spremeni in jih prilagodi določbam tega zakona, če oceni, da je to skladno z načelom sorazmernosti ter cilji zagotavljanja univerzalne storitve, varstva pravic uporabnikov in spodbujanja konkurence na trgu poštnih storitev.

75. člen

Pri financiranju morebitnih neto stroškov obveznosti izvajanja univerzalne storitve v času od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2010, agencija upošteva, da se izračunani neto stroški obveznosti izvajanja univerzalne storitve iz 21. člena tega zakona zmanjšajo za višino morebitnega dobička iz rezerviranih storitev.

76. člen

(1) Fizične in pravne osebe, ki so pisno obvestile agencijo o izvajanju poštnih storitev na podlagi prvega odstavka 10. člena Zakona o poštnih storitvah (Uradni list RS, št. 42/02, 52/02 – ZJA in 37/04) nadaljujejo izvajanje svoje dejavnosti v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Agencija lahko osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da dopolnijo potrebne podatke in dokazila, če meni, da je to potrebno zaradi izvajanja tega zakona.

(3) Agencija najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona prilagodi ugotovitvene sklepe iz drugega odstavka 13. člena Zakona o poštnih storitvah (Uradni list RS, št. 42/02, 52/02 – ZJA in 37/04) temu zakonu, ali jih, če niso več potrebni, razveljavi ter o tem obvesti izvajalce poštnih storitev.

77. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o poštnih storitvah (Uradni list RS, št. 42/02, 52/02 – ZJA in 37/04).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi:

1. Pravilnik o izdajanju poštnih vrednotnic (Uradni list RS, št. 83/02 in 87/05),
2. Pravilnik o kakovosti in načinu izvajanja univerzalnih poštnih storitev (Uradni list RS, št. 80/03, 118/04 in 37/06),
3. Pravilnik o vsebini splošnih pogojev izvajanja poštnih storitev (Uradni list RS, št. 88/03 in 49/07),
4. Pravilnik o vsebini vloge in pogojih za izdajo dovoljenja za izvajanje univerzalnih poštnih storitev (Uradni list RS, št. 89/03 in 39/07),
5. Pravilnik o načinu izračunavanja plačevanja pristojbin za izvajanje poštnih storitev (Uradni list RS, št. 134/03),
6. Pravilnik o službeni izkaznici in znački pooblaščne osebe Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 61/06),
7. Pravilnik o načinu ravnanja s poštnimi pošiljkami s prepovedano vsebino (Uradni list RS, št. 85/06).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji splošni akti:

1. Splošni akt o nomenklaturi poštnih storitev (Uradni list RS, št. 54/03),

2. Splošni akt o načinu vodenja in preverjanja ustreznosti računovodstva izvajalca univerzalne poštne storitve (Uradni list RS, št. 91/04),
3. Splošni akt o nalepki za prepoved vročanja v predalčnik (Uradni list RS, št. 91/04),
4. Splošni akt o ravni dostopne cene univerzalne poštne storitve (Uradni list RS, št. 91/04).

78. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-08/15-2/10
Ljubljana, dne 21. oktobra 2015
EPA 664-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

RS